

Nationaldagen – en dag att mötas i samtal och bön

Den 6 juni firas Sveriges nationaldag, för trettonde gången som helgdag. Tidigare var den ”bara” Svenska Flaggans dag. Nu kan alla svenska medborgare fira den fullt ut och vara tacksamma över att få bo i ett demokratiskt land. Men vad händer i ”landet lagom”? I Sverige, varifrån det under 50-talet sändes ut flest missionärer i världen, vill politiker och opinionsbildare idag osynliggöra religionen. Hur ska vi förhålla oss till religiösa uttryck? Kan, och bör den ha någon plats alls? Och i så fall, hur mycket av människors religiösa tro ska man våga tillåta? Det är ängsliga frågor som surrar i luften just nu!

Religionens plats i samhället är en av de viktigaste demokratifrågorna och bör lyftas fram på nationaldagen. Är det så att Sverige står inför ett vägval om religionens plats i samhället, som somliga hävdar? Det är uppenbart att politiska företrädare och medborgarna drar åt olika håll i denna fråga. Anders Sjöborg, religionsforskare vid Uppsala universitet, ser en koppling mellan terrordådet i centrala Stockholm, Uppdrag gransknings reportage om hur flickor och pojkar fick sitta på olika platser i en skolbuss i norra Stockholm, och S-kongressens rop på begränsningar av konfessionella inslag i skolan. ”Man kan fråga sig om det nödvändigtvis gått igenom så starkt utan terrordådet som skedde i omedelbar anslutning tidsmässigt. Man kan också fråga sig om det hade fått samma genomslag om inte Uppdrag gransknings bussreportage sänts veckan innan, säger han.” (Världen idag 18/5). Om Sjöborgs analys stämmer, vilket mycket talar för, måste man ställa sig frågan: hur djupt går politikernas ideologi och hur genomtänkt är deras negativa hållning till religionen?

Vissa politiska krafter vill förbjuda religiösa/kristna friskolor och göra de kommunala skolorna fria från religiösa inslag. Politikernas retorik vittnar om att man vill få bort religiös tro från det offentliga rummet och förpassa den till den privata garderoben. En Sifundersökning visar samtidigt att en knapp majoritet av svenskarna är positiva till kristna friskolor.

Hur vi förhåller oss i konflikten mellan israeler/palestinier är djupast kopplat till hur vi ser på, och värderar religionen. Vare sig vi vill det eller inte kan den konflikten aldrig lösas utan att man sätter sig in i Bibelns och Koranens ord och att människors tro involveras och blir förstörd.

Samvetsfriheten, en mänsklig rättighet, är inte självklar i Sverige. Det har tydligt framgått i samhällets behandling av några barnmorskor som hänvisat till sin kristna tro när det gällt att slippa medverka vid abort. Här väger tydligen kvinnans rätt till abort tyngre än människors rätt till samvetsfrihet. Men djupast i denna sak ligger frågan om hur vi förhåller oss till möjligheten att tillåta religiös tro i det offentliga rummet.

Sverige har uppenbara problem med integration av flyktingar vilket bottnar i okunskap om olika religioner och människors religiösa tro. Politiker och myndighetsföreträdare står valhanta inför religiös tro, samtidigt som det finns stor kompetens i religiösa organisationer och samfund. Migrationsverkets stelbenta bedömning av konvertiters tro sätter rättssäkerheten på prov. Därför måste handläggarna få undervisning i hur människors tro fungerar. Ett tips till politiker och opinionsbildare som vill förbjuda, alternativt begränsa religiösa uttryck – religion kan förbjudas, men aldrig människors religiösa tro. Den kan dock förstås med lite god vilja.

Hur vi tar hand om våra avlidna speglar hur samhället mår och hur vi förhåller oss till religion. ”Allt fler svenskar saknar både pengar och anhöriga när de avlider och måste begravas med kommunens hjälp”, säger Ulf Lerneus, förbundsdirektör för Sveriges begravningsbyråer. Här behövs en vanlig medmänsklig empati tillämpas och även den kristna församlingens omsorg i bön och handling.

Om du tror på en god Gud som hör när du ber kan nationaldagen bli en dag i bön för ditt samhälle och för hela vårt land. Jer. 29:7, ”Sök den stads bästa dit jag har fört er i fångenskap och **be** för den

till Herren. När det går väl för den, går det också väl för er.”

*1 Tim. 2:8, ”Jag vill nu att männen på varje ort skall **be** med heliga, uppflyfta händer utan vrede och diskuterande.”* Bed, och du ska få, har Jesus lovat!

Claes-Göran Bergstrand. 17-05-31.